

Tar ørkenen til Bergen

Kilde : Bergens Tidende, side 26–27

Dato : 20. feb.

Søk : Carte Blanche

Mediotype : PRINT

Kildetype : Newspaper

Lesertall : 170000

26 //

BERGENS TIDENDE MANDAG 20. FEBRUAR 2017

KULTUR & DEBATT

Kulturredaktør **FRODE BJERKESTRAND** mobil 97978700 Nyhetsleder **TONJE AURSLAND** tlf. 55 21 45 22 e-post: kultur@bt.no/debatt@bt.no

HØYT TEMPO: Tempoet i forestillingen bygges gradvis opp, og sirkelene danserne jobber i, blir større og større.

OVERLEVE: – Hvordan overleve i en gruppe? Dette spørsmålet slo meg umiddelbart da jeg møtte Carte Blancches dansere, sier koreograf Bouchra Ouizguen om utgangspunktet til forestillingen «Jerada».

Tar ørkenen til Bergen

Carte Blanche dro til Marrakech for å fange stemningen til sin nye forestilling, «Jerada».

INGRID MARIE VIKHAMMER SANDVIK
ingrid.marie.vikhammersandvik@bt.no
foto TOR HØVIK

Et varmt lys fyller Studio Bergen. Rytmske trommer og mannsstemmer slår mot tribunen. En ensom skikkelse snurrer, rundt og rundt og rundt.

Slik dras man inn i den marokkanske verdenen til koreograf Bouchra Ouizguen.

– Ingen historie

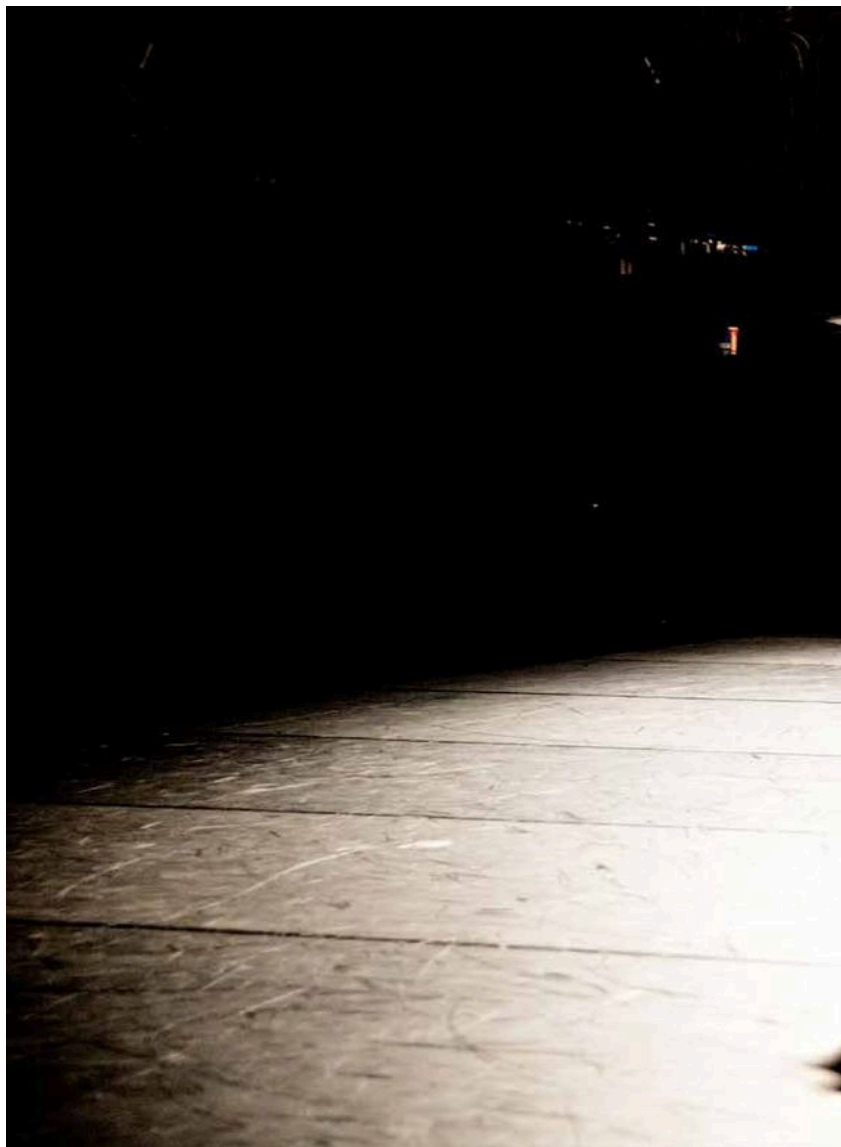
Ouizguen er fra Ouarzazate, byen ved den store ørkenen i Marokko, men bor og arbeider i Marrakech. Siden i høst har hun og kompaniet hennes, Compagnie O, samarbeidet med **Carte Blanche** om forestillingen «Jerada», som hadde premiere på Den Norske Opera & Ballett 9. februar.

– Det er ingen historie i forestillingen. Jeg har sett barn

FAKTA

Carte Blanche

- Norges nasjonale kompani for samtidsdans, stiftet i 1989.
- Holder til i Studio Bergen på Nøstet, men turnerer årlig i Norge og internasjonalt.
- Kompaniet består av tolv til fjorten dansere fra hele verden, i tillegg til administrativt og teknisk personale.
- **Hooman Sharifi** har siden 2014 vært administrerende direktør og teatersjef for kompaniet.
- Eies av og mottar offentlig driftsstøtte av Kulturdepartementet, Hordaland fylkeskommune og Bergen kommune.
- Aktuell med forestillingen «Jerada», som hadde premiere på Den Norske Opera & Ballett 9. februar.

SIRKLER: Bouchra Ouizguen beskriver det å være i sirkelen som en virvelvind uten begynnelse eller slutt.

springe i sirkler til de blir kvalme, så det jeg ville jobbe med. Selve formen til sirkelen og roteringen til punktet av utmattelse eller beruselse, sier Ouizguen.

Gradvis bygger sirkelene seg opp i et høyere og høyere tempo. Det er lek, rop og kasting av klær.

Varmen og lyset

I desember tok teatersjef **Hooman Sharifi** hele kompaniet med seg til Marrakech i en uke. Han og Ouizguen ville at de skulle fange stemningen,

de trange gatene, det høye tempoet og svimmelheten i byen.

Hver stemning vil gjøre noe med forestillingen. Vi var sammen fra morgen til kveld og tok produksjonen med ut av den statiske hverdagen. Det blir dialoger på en annen måte og man må relatere seg annerledes til hverandre og jobben, sier Sharifi.

Til vanlig jobber Ouizguen med eldre damer og tradisjonell marokkansk musikk. To dager i Marrakech jobbet kompaniene sammen, med fire timer lange

konserter, dans og måltider. – Jeg ville at danserne skulle komme, se og få inspirasjon. Oppleve lyset og lydene til Marrakech og møte de andre danserne. Det ble en del av produksjonen å komme til en kultur som ikke er vår egen, sier Ouizguen.

– Vi har et marokkansk ordtak: Gjennom reise blir vi kjent med hverandre.

Lange, mørke dager

Selve forestillingen ble til da danserne fra Carte Blanche

besøkte henne i Marrakech.

– Jeg så først hvordan den skulle bli da de kom. Jeg kunne ikke lage den i Bergen. Først måtte jeg bringe danserne til ørkenen, og så ta ørkenen inn i stykket.

Quizgwen var i Bergen for første gang i november i fjor. Hun forteller at alt var annerledes enn det hun var vant til fra hjemlandet. Om regnet, de lange mørke dagene og observasjonene hun gjorde.

En likhet hun så var klærne. – Jeg likte at det folk i Bergen

er kledd i, ligner på det man går med i ørkenen. Ideen om klær er veldig til stede i stykket. Du har bare et minimum av ting i ørkenen og klarer deg med lite.

Derfor er dette de eneste rekvisittene på scenen.

Et ukjent kompani

Quizgwen har jobbet med damene i Compagnie O i ti år. En forestilling tar vanligvis ett år å fullføre. For henne var følelsen av tiden annerledes her i Norge. I Marokko var ikke tiden satt, det var den her.

Utfordringen ble å arbeide på en helt annen måte enn hun var vant til i forhold til tid og struktur.

– Jeg er spesialist i å miste tid, og alt var nytt. Nye mennesker, både menn og kvinner i kompaniet. Jeg hadde ni uker på å bygge forestillingen. Det er veldig kort for meg.

Hun sammenligner ikke jobben med noe av det hun har gjort før, men har likevel noen tanker om hva som har vært annerledes.

– I Marokko kan folk i alle

aldre samarbeide. Det ser vi mindre i Europa, der ungdom er et slags tegn på skjønnhet. Jo eldre man blir, jo mer humor får man. Eldre mennesker har ingenting å miste, sier hun.

– Men jeg sammenligner ikke. I Marokko arbeider jeg med personlige historier. Her gjør jeg en ting jeg aldri har gjort før og går inn i de formene og aktivitetene folk jeg observerer gjør.

– I Marokko skriker de

De fjorten danserne roterer

rundt seg selv, rundt hverandre.

Den ferdige forestillingen kommer til [Studio Bergen](#) den 21. februar.

Quizgwen er spent på hvordan forestillingen blir mottatt. – I Marokko skriker og plystrer folk om de ikke liker det, så jeg lurer på hvordan det er her, sier hun.

– Jeg lager forestillingen for at folk kan gjøre opp sin egen mening. Hvordan den mottas, kan jeg ikke styre.